

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ในทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยการสัมภาษณ์และสำรวจ กับครูแนะแนว และผู้ปกครอง

สถานที่ดำเนินการวิจัย

สถานที่ดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 ครอบคลุมพื้นที่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันกำแพง อำเภอแม่ออน และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ครอบคลุมในพื้นที่ อำเภอฝาง อำเภอแม่อาย อำเภอไชยปราการ อำเภอเชียงดาว อำเภอเวียงแหง

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูแนะแนวและนายกสมาคมผู้ปกครอง ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 เพราะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ถือเป็นตัวแทนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสาเหตุที่เลือกระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพราะอยู่ในช่วงการตัดสินใจในการเลือกสถาบันอุดมศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อ ส่วนครูแนะแนว มีส่วนในการแนะนำสถาบันอุดมศึกษาให้กับนักเรียนในโรงเรียน และนายกสมาคมผู้ปกครอง เป็นตัวแทนของผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียน ที่จะให้ข้อมูล โดยการสำรวจเมื่อ เดือนกรกฎาคม 2551 มีจำนวนประชากร ดังแสดงในตาราง 3 และ 4

ตาราง 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 อำเภอเมืองเชียงใหม่

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
โรงเรียนรัฐบาล	
โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	535
โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ	436
โรงเรียนหอพระ	204
โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย	376
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	205
รวมทั้งสิ้น	1,756
โรงเรียนเอกชน	
โรงเรียนดาราวิทยาลัย	503
โรงเรียนเทพศิรินทร์วิทยา	88
โรงเรียนธรรมราชศึกษา	155
โรงเรียนปิ่นสรวงแยลส์วิทยาลัย	343
โรงเรียนพระหฤทัย	200
โรงเรียนพิกุลรัตน์	24
โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย	642
โรงเรียนเรขินาเชลิวิทยาลัย	188
โรงเรียนวชิรวิทย์ ฝายมัธยม	381
โรงเรียนวาริชเชียงใหม่	131
โรงเรียนวิชัยวิทยา	59
รวมทั้งสิ้น	2,714
รวมจำนวนนักเรียน สพท.เขต 1	4,470

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน ปีการศึกษา 2550

ตาราง 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 อำเภอฝาง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
โรงเรียนรัฐบาล	
โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์	273
รวมทั้งสิ้น	273
โรงเรียนเอกชน	
โรงเรียนรังษีวิทยา	266
โรงเรียนรัตนานเื้อวิทยา	78
รวมทั้งสิ้น	344
รวมจำนวนนักเรียน สพท.เขต 3	617

จากกลุ่มประชากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 5.087 คน ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดระดับความเชื่อมั่น 90% ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 15% ซึ่งได้มาจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างทำให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 119 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

- 1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6
- 2. ครูแนะแนว
- 3. ผู้ปกครอง

โดยเลือกโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 อย่างละ 2 โรงเรียน

สำหรับวิธีการสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (random sampling) แบบอิงทฤษฎีความน่าจะเป็น (probability sampling) ด้วยวิธีการเลือกสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) ดังวิธีการต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก (lottery method) เลือกเขตละ 2 โรงเรียนระหว่างโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน อย่างละ 1 โรงเรียน ได้โรงเรียนตัวอย่าง ดังนี้

โรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 อำเภอเมืองเชียงใหม่ ได้แก่ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย และ โรงเรียนวชิรวิทย์

โรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 อำเภอฝาง ได้แก่ โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ และ โรงเรียนรังษีวิทยา

รายละเอียดของจำนวนนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของแต่ละ โรงเรียน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน ม.6 (คน)
โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	535
โรงเรียนวชิรวิทย์	381
โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์	273
โรงเรียนรังษีวิทยา	266
รวมจำนวนนักเรียน 4 โรงเรียน	1,455

จากนั้นกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างนักเรียนของแต่ละโรงเรียน โดยการสุ่มแบบโควตา (quota sampling) ด้วยสูตร

จำนวนตัวอย่าง =
$$\frac{\text{จำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนนักเรียนโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย}}{\text{จำนวนนักเรียนของทั้ง 4 โรงเรียน}}$$

จำนวนตัวอย่าง =
$$\frac{\text{จำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนนักเรียนโรงเรียนวชิรวิทย์}}{\text{จำนวนนักเรียนของทั้ง 4 โรงเรียน}}$$

จำนวนตัวอย่าง = $\frac{\text{จำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนนักเรียน โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์}}{\text{นักเรียนจากโรงเรียนฝางชนูปถัมภ์} + \text{จำนวนนักเรียนของทั้ง 4 โรงเรียน}}$

จำนวนตัวอย่าง = $\frac{\text{จำนวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนนักเรียน โรงเรียนรังษีวิทยา}}{\text{นักเรียนจากโรงเรียนรังษีวิทยา} + \text{จำนวนนักเรียนของทั้ง 4 โรงเรียน}}$

ตาราง 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจากแต่ละโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	535	44
โรงเรียนวชิรวิทย์	381	31
โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์	273	22
โรงเรียนรังษีวิทยา	266	22
รวมจำนวนนักเรียน 4 โรงเรียน	1,455	119

ขั้นที่ 2 สุ่มห้องเรียนของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก (lottery method) เพื่อเลือกห้องเรียน โรงเรียนละ 2 ห้อง ระหว่างห้องเรียนสายวิทย์ 1 ห้องและห้องเรียนสายศิลป์ 1 ห้อง เนื่องจากนักเรียนที่เรียนสายวิทย์และเรียนสายศิลป์ อาจจะมีมุมมองต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยต่างกัน ซึ่งได้ผลการสุ่มดังนี้ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย สุ่มได้ ห้อง 6/5 และห้อง 6/9 โรงเรียนวชิรวิทย์ สุ่มได้ ห้อง 6/1 และห้อง 6/7 โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ สุ่มได้ ห้อง 6/1 และห้อง 6/4 โรงเรียนรังษีวิทยา สุ่มได้ ห้อง 6/2 และห้อง 6/4

ขั้นที่ 3 สุ่มเลขที่ของนักเรียนในห้องเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (systematic random sampling) เพื่อให้ได้เลขที่ของนักเรียนซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างลำดับสุดท้าย โดยคำนวณช่องห่างระหว่างเลขที่ของนักเรียนจากสูตร

ช่วงห่างระหว่างเลขที่ = $\frac{\text{จำนวนนักเรียนในห้องที่สุ่มได้}}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ต้องการ}}$

ตัวอย่าง เช่น นักเรียนโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวชิรวิทย์ มีนักเรียนจำนวน 381 คน ต้องการนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 31 คน แยกเป็นห้อง ม.6/1 จำนวน 15 คน และ ม. 6/7 จำนวน 16 คน ดังนั้นช่วงในการกำหนดการสุ่มเลขที่ของนักเรียน เท่ากับ

ม.6/1

43

15

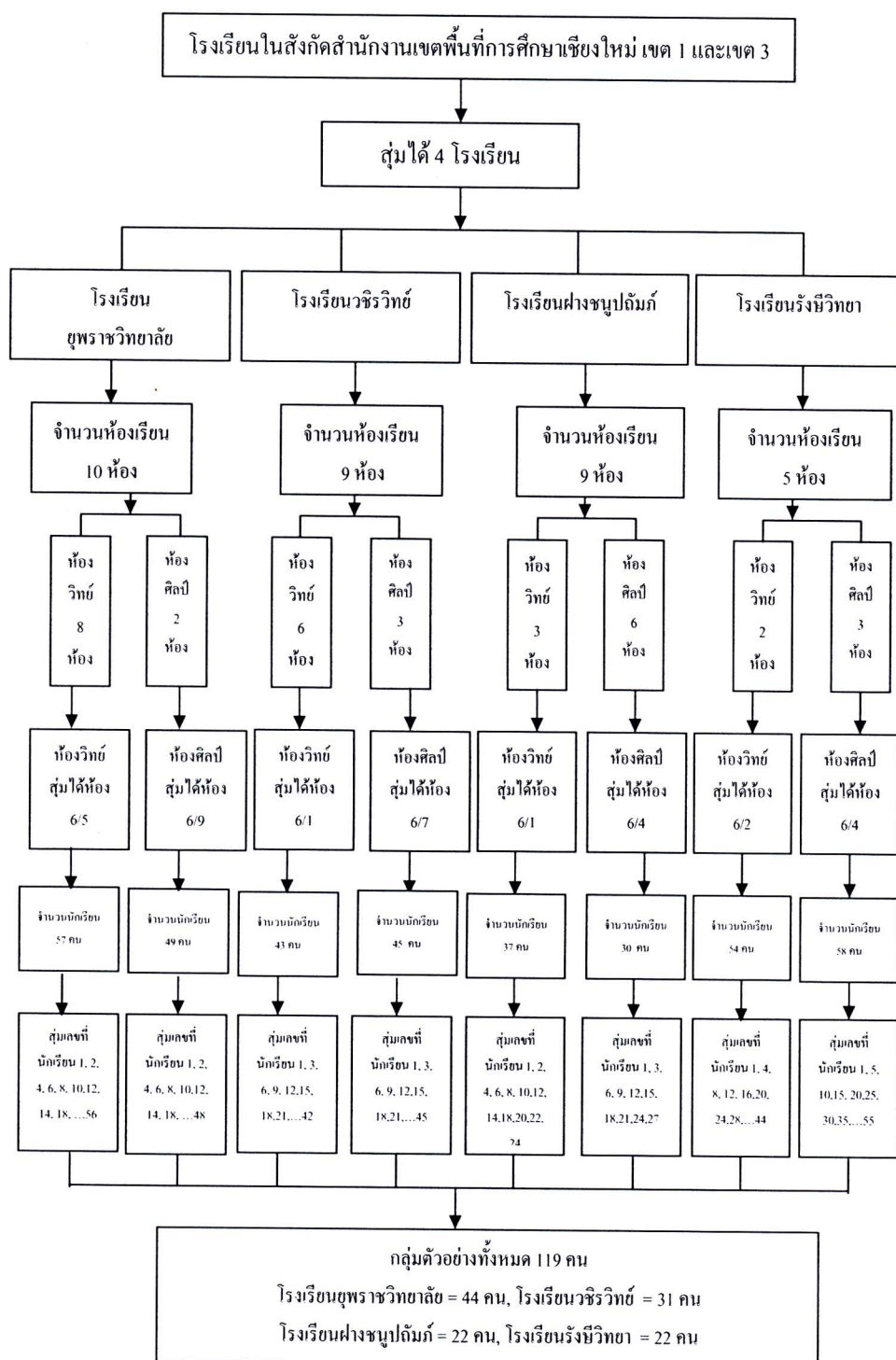
= 2.86 หรือประมาณ 3 จะสุ่มได้เลขที่ของนักศึกษาดังนี้ 1, 3, 6, 9, 12, 15, 18 , 21, 24, 27, 30, 33, 36, 39, 42

ม.6/7

45

16

= 2.81 หรือประมาณ 3 จะสุ่มได้เลขที่ของนักศึกษาดังนี้ 1, 3, 6, 9, 12, 15, 18 , 21, 24, 27, 30, 33, 36, 39, 42, 45

ภาพ 3 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

จากภาพ 3 สามารถสรุปกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยได้ดังต่อไปนี้

- 1. นักเรียนโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จำนวน 44 คน
- 2. นักเรียนโรงเรียนวชิรวิทย์ จำนวน 31 คน
- 3. นักเรียนโรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ จำนวน 22 คน
- 4. นักเรียนโรงเรียนรังษีวิทยา จำนวน 22 คน

ดังนั้น จะได้นักเรียนโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จำนวน 44 คน แบ่งเป็น ห้อง 6/5 จำนวน 24 คน และห้อง 6/9 จำนวน 20 คน โรงเรียนวชิรวิทย์ แบ่งเป็น ห้อง 6/1 จำนวน 15 คน และห้อง 6/7 จำนวน 16 คน โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ แบ่งเป็น ห้อง 6/1 จำนวน 12 คนและห้อง 6/4 จำนวน 10 คน และโรงเรียนรังษีวิทยา แบ่งเป็น ห้อง 6/2 จำนวน 11 คน และห้อง 6/4 จำนวน 11 คน

ตาราง 5 สรุปจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน

โรงเรียน	ยุพราชวิทยาลัย	วชิรวิทย์	ฝางชนูปถัมภ์	รังษีวิทยา	รวม
กลุ่มตัวอย่าง					
นักเรียน	44	31	22	22	19
ครูแนะแนว	1	1	1	1	4
ผู้ปกครอง	1	1	1	1	4
รวม	44	33	24	24	127

จากตาราง 5 สามารถสรุปกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน จำนวน 44 คน ครูแนะแนว จำนวน 1 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1 คน โรงเรียนวชิรวิทย์ กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน จำนวน 31 คน ครูแนะแนว จำนวน 1 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1 คน โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน จำนวน 22 คน ครูแนะแนว จำนวน 1 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1 คน และโรงเรียนรังษีวิทยา กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน จำนวน 22 คน ครูแนะแนว จำนวน 1 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (questionnaire) สำหรับเก็บข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ และแบบสัมภาษณ์ (interview) สำหรับครูแนะแนวและนายกสมาคมผู้ปกครอง เพื่อเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้สร้างขึ้นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยค้นคว้าจากตำราต่างๆ พร้อมทั้งขอความปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิดและปลายปิด โดยจะแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (เป็นคำถามแบบเลือกตอบ)

เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การการศึกษา เกรดเฉลี่ย อาชีพผู้ปกครอง รายได้ ภูมิสำเนา ความสนใจสาขาที่จะศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยที่สนใจ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสารของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากสื่อประเภทต่างๆ ของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่

เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารของมหาวิทยาลัยแม่โจ้จากสื่อต่างๆ ได้แก่ การเปิดรับสื่อ (สาเหตุการเปิดรับสื่อ ความถี่ในการเปิดรับสื่อ) ประเภทของสื่อ (สื่อบุคคล รุ่นพี่ ครูแนะแนว ผู้ปกครอง เพื่อน ญาติ) (สื่อกลุ่ม การอบรม/สัมมนา การจัดนิทรรศการ แผ่นป้ายโฆษณากลางแจ้ง สติกเกอร์) (สื่อสิ่งพิมพ์ โปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น นิตยสาร วารสาร จดหมายข่าว แผ่นพับ หนังสือ คู่มือให้ความรู้ต่างๆ) (สื่อกระจายเสียงและภาพ วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ สื่อวีซีดี ดีวีดี) เนื้อหา (ประกาศ ข่าวสาร การเผยแพร่ผลงาน) วิธีการนำเสนอ (การสาธิต การใช้นักวิชาการ การใช้เรื่องราว การใช้ภาพเคลื่อนไหว ฯลฯ)

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (เป็นคำถามแบบประเมินค่า)

เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ทัศนคติในภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพ ตามความคิดเห็นของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ในการดำเนินงานด้านต่างๆ ได้แก่

- 1. ด้านหลักสูตรและการจัดการศึกษา เช่น หลักสูตรการศึกษาเป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เปิดโอกาสทางการศึกษาแก่คนในท้องถิ่น ความพร้อมด้านอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัย คณาจารย์มีความรู้ ความสามารถ ความเป็นธรรมในการสอบคัดเลือกของนักเรียน
- 2. ด้านคุณภาพบัณฑิต เช่น บุคลิกภาพภายใน (ความรู้ ความสามารถ จิตสาธารณะ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบในหน้าที่) บุคลิกภาพภายนอก (การกล้าแสดงออก ความเชื่อถือทางสังคม ความประพฤติในที่สาธารณะ) ความพึงพอใจของผู้ใช้งาน การได้งานทำของบัณฑิต
- 3. ด้านงานวิจัย โดยเฉพาะผลการวิจัยที่เป็นทรัพย์สิน มีประโยชน์ต่อสังคม ได้แก่ ผลงานวิจัยสามารถนำไปแก้ปัญหาเฉพาะเรื่องได้ ผลงานวิจัยเป็นที่ยอมรับและเกิดประโยชน์แก่สังคม ผลงานวิจัยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่
- 4. ด้านการบริการสังคม เช่น การจัดฝึกอบรม/สัมมนาทางวิชาการ การเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการเป็นประโยชน์หรือช่วยแก้ไขปัญหาของชุมชน
- 5. ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เช่น การส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น การมีวัฒนธรรมองค์กร

โดยจะให้แสดงความคิดเห็นตามระดับที่ได้แบ่งไว้ ดังนี้

ภาพลักษณ์อยู่ในระดับดีมาก	5	คะแนน
ภาพลักษณ์อยู่ในระดับดี	4	คะแนน
ภาพลักษณ์อยู่ในระดับปานกลาง	3	คะแนน
ภาพลักษณ์อยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี	2	คะแนน
ภาพลักษณ์อยู่ในระดับไม่ดี	1	คะแนน

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับสื่อที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปีนคำถามเกี่ยวกับสื่อที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้แก่ สื่อ
เนื้อหา การนำเสนอ การวัดตัวแปรเกี่ยวกับสื่อที่มีต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในด้าน
ต่างๆ ใช้วิธีการให้คะแนนรวมของ Likert Scale แบ่งคะแนนภาพลักษณ์เป็น 3 ระดับ ดังนี้

มาก	3	คะแนน
ปานกลาง	2	คะแนน
น้อย	1	คะแนน

ส่วนเกณฑ์วัดระดับสื่อที่มีผลต่อภาพลักษณ์ Likert Scale 3 อันดับ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์
มาตรฐานพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535:99-100) ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 3.00 หมายถึง มีผลในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.67 – 2.33 หมายถึง มีผลในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.66 หมายถึง มีผลในระดับน้อย

1. คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ใช้คำถาม
แบบ rating scale ตามวิธีของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2535:99-100) มี 3 ระดับ

เนื้อหา

การรับสมัครนักศึกษา

น้อย	1	2	3	มาก
------	---	---	---	-----

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

น้อย	1	2	3	มาก
------	---	---	---	-----

2. คำถามเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้
ใช้คำถามแบบ rating scale ตามวิธีของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2535:99-100) มี 3 ระดับ

วิธีการนำเสนอ

การสาธิต

น้อย	1	2	3	มาก
------	---	---	---	-----

การใช้นักวิชาการ

น้อย	1	2	3	มาก
------	---	---	---	-----

การใช้เรื่องราว

น้อย	1	2	3
------	---	---	---

ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ในทรรชนะ
ของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ (เป็นคำถามปลายเปิด)

แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เป็นคำถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้
เปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพ ข้อเสนอแนะ เพื่อพัฒนาภาพลักษณ์
ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แบบสัมภาษณ์ครูแนะแนวลักษณะของคำถามคือ ที่ผ่านมานักเรียนในโรงเรียน
ของท่านเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมากที่สุด ระหว่าง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
มหาวิทยาลัยพายัพ และที่นักเรียนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยดังกล่าว นั้น เป็นผลมาจากการแนะแนว
ของครูหรือเปล่า แนะนำนักเรียนอย่างไรกับคณะที่นักเรียนจะเข้าศึกษาต่อ มีความคิดเห็นทางด้าน
ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยพายัพ เป็นอย่างไรบ้าง ด้าน
หลักสูตรและการจัดการศึกษา ด้านคุณภาพบัณฑิต ด้านงานวิจัย ด้านการบริการสังคม ด้านทำนุ
บำรุงศิลปวัฒนธรรม

แบบสัมภาษณ์ ผู้ปกครองลักษณะของคำถามคือ มีแนวคิดในการแนะนำลูกของท่านในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอย่างไร คาดหวังว่าลูกของท่านจะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยใด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยพายัพมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยพายัพ ในสายตาของท่านเป็นอย่างไร ด้านหลักสูตรและการจัดการศึกษา ด้านคุณภาพบัณฑิต ด้านงานวิจัย ด้านการบริการสังคม ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การทดสอบเครื่องมือ

เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นในการศึกษาครั้งนี้ สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดและมีความแม่นยำ ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบเครื่องมือ ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (validity) โดยสร้างแบบสอบถามแล้วนำไปปฐกษการที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำถามให้มีความครอบคลุมวัตถุประสงค์
2. การทดสอบความเชื่อถือได้ (reliability) โดยวิธีการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงอย่างจำนวน 20 คน จากนั้นนำมาทดสอบทางสถิติ เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราค ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ซึ่งได้ค่าระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87
3. นำแบบสอบถามกลับมาตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และปฐกษการที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการ

1. ผู้วิจัยได้เขียนคำร้องเพื่อขออนุญาตจากประธานกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในเรื่องการขอจัดทำหนังสือราชการเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล และกรอกแบบสอบถามในการทำปัญหาพิเศษจากโรงเรียนต่างๆ แล้วส่งให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้ออกหนังสือ
2. ผู้วิจัยนำส่งหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามพร้อมแบบสอบถามให้แก่โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยตรงและดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาถอดรหัส และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่ คำนวณค่าเป็นร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากสื่อประเภทต่างๆ ใช้การแจกแจงความถี่และคำนวณค่าเป็นร้อยละ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพ ในด้านต่างๆ ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) การวัดตัวแปรเกี่ยวกับทัศนระของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในด้านต่างๆ ใช้วิธีการให้คะแนนรวมของ Likert Scale (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2545:127) แบ่งคะแนนภาพลักษณ์เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ภาพลักษณ์อยู่ในระดับดีมาก	5	คะแนน
ภาพลักษณ์อยู่ในระดับดี	4	คะแนน
ภาพลักษณ์อยู่ในระดับปานกลาง	3	คะแนน
ภาพลักษณ์อยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี	2	คะแนน
ภาพลักษณ์อยู่ในระดับไม่ดี	1	คะแนน

ส่วนเกณฑ์วัดระดับการเปรียบเทียบภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ระหว่างมหาวิทยาลัยแม่โจ้, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยพายัพ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณ (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2545:127) ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21 - 5.00 หมายถึง ภาพลักษณ์ดีมาก
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 หมายถึง ภาพลักษณ์ดี

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 หมายถึง ภาพลักษณ์ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 หมายถึง ภาพลักษณ์ค่อนข้างไม่ดี
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 หมายถึง ภาพลักษณ์ไม่ดี

จากนั้นเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของภาพลักษณ์ของทั้ง 3 มหาวิทยาลัยด้วยการคำนวณค่า F-test ของคะแนนเฉลี่ย

ตอนที่ 4 สื่อที่มีผลต่อการสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) การวัดตัวแปรเกี่ยวกับสื่อที่มีต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในด้านต่างๆ ใช้วิธีการให้คะแนนรวมของ Likert Scale (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2545:127) แบ่งคะแนนภาพลักษณ์เป็น 3 ระดับ ดังนี้

มาก	3	คะแนน
ปานกลาง	2	คะแนน
น้อย	1	คะแนน

ส่วนเกณฑ์วัดระดับสื่อที่มีผลต่อภาพลักษณ์ Likert Scale 3 อันดับ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535:99-100) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 3.00 หมายถึง มีผลในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.67 – 2.33 หมายถึง มีผลในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.66 หมายถึง มีผลในระดับน้อย

จากนั้นเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยด้วยการคำนวณค่า F-test ของคะแนน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในทรรศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิเคราะห์โดยจัดหมวดหมู่และเขียนในรูปของการบรรยาย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยจำแนกหมวดหมู่ของข้อมูลให้เป็นระบบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหลากหลาย ความหมายและความสัมพันธ์ของข้อมูลในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมหนึ่งๆ และวิเคราะห์เชิงพรรณนาให้เห็นสภาพเงื่อนไข กระบวนการ ขั้นตอนความสัมพันธ์ รวมทั้งหาความหมายทางวัฒนธรรมทางปรากฏการณ์ในธรรมชาติของบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล